

NOTAT

Til økonomi- og erhvervsministeren

24. februar 2011

Bidrag til samlenotat til rådsmøde (Konkurrenceevne) den 10.-11. marts 2011

Europa Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder

KOM (2008) 464

Revideret notat.

Resumé

Kommissionen har den 16. juli 2008 fremlagt et forslag til direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder.

Forslaget går ud på at forlænge beskyttelsestiden for udøvende kunstnere og fonogramproducenter fra de nuværende 50 år fra udgangen af det år, hvor fremførelsen eller optagelsen fandt sted, til 95 år ved at foretage en ændring af de relevante bestemmelser i direktiv 2006/116/EF.

Forslaget indeholder udover spørgsmålet om forlængelse af beskyttelsestiden også visse ledsagende foranstaltninger såsom oprettelse af en fond for studiemusikere, indførelse af "use it or lose it"-klausuler i kontrakter mellem udøvende kunstnere og fonogramproducenter og visse overgangsregler.

Plenarforsamlingen i Europa-Parlamentet stemte den 23. april 2009 for et ændringsforslag om en forlængelse af beskyttelsestiden fra de nuværende 50 år til til 70 år.

Forslaget har forud for Europa-Parlamentets afstemning været behandlet i rådsarbejdsgruppen vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder (ophavsret). Direktivforslaget har senest været drøftet i rådsregi i april 2010 og er ikke på nuværende tidspunkt sat på dagsordenen under det ungarske formandskab. Såfremt direktivet vedtages, vil det føre til ændringer af den danske lov om ophavsret.

Sagen forventes ikke at være på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 10.-11. marts 2011, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde.

1. Baggrund og indhold

Om baggrunden har Kommissionen fremført, at forslaget skal forbedre udøvende kunstners (musik) sociale situation, især studiemusikeres, eftersom stadig flere kunstnere lever længere end den nuværende beskyttelsestid for deres ophavsret, som er 50 år. Kommissionen lægger vægt på, at de fleste udøvende kunstnere befinder sig i en prekær finansiel og social situation. Kommissionen anfører således, at ud fra et juridisk

perspektiv bliver betydningen af deres bidrag til musisk kreativitet ikke ordentligt anerkendt. Desuden har de til sammenligning med forfattere en mindre beskyttelse af henholdsvis deres moralske og økonomiske rettigheder.

For så vidt angår fonogramproducenter henviser Kommissionen til, at masseproduktionen af fonogrammer begyndte i starten af 1950'erne. Kommissionen finder, at hvis der ikke gribes ind nu, vil beskyttelsen af stadigt flere optagelser, der blev indspillet og udgivet tilbage i perioden fra 1957 til 1967, løbe ud. Når optagelserne af kunstnernes fremførelser ikke længere er beskyttede, vil ca. 7.000 kunstnere i hver eneste af de større medlemsstater og et tilsvarende mindre antal i de mindre medlemsstater ifølge Kommissionen miste den indkomst, de får fra kontraktmæssige royalties og det såkaldte "rimelige vederlag" for udsendelse af deres fremførelser via radio og fjernsyn og afspilning på offentlige steder, f.eks. barer og diskoteker.

Kommissionen lægger vægt på, at det berører de kendte kunstnere (der modtager kontraktmæssige royalties), men især rammer de tusindvis af anonyme studiemusikere (der ikke modtager royalties, men må nøjes med det "rimelige vederlag"), der medvirkede ved fremstillingen af fonogrammer i slutningen af 50'erne og i 60'erne og overdrog deres enerettigheder til producenten mod et engangshonorar ("buy out"). De individuelle vederlag for udsendelse i radio og tv og afspilning på offentlige steder, som ikke blev overdraget til producenten, ophører, når beskyttelsestiden udløber.

Forslaget har ifølge præamblen til formål at sikre, at beskyttelsestiden for fremførelser optaget på fonogrammer varer i kunstnerens levetid. Dermed kan udøvende kunstnere dels sikre sig, at de ikke mister indkomst i slutningen af deres levetid, dels får de mulighed for at kunne påberåbe sig retten til at forhindre eller begrænse for dem uacceptable anvendelser af deres fremførelser, mens de endnu lever.

Desuden er formålet at opstille en ensartet måde i medlemslandene til beregning af den beskyttelsestid, som gælder et musikstykke med tekst, som flere forfattere har bidraget til.

I nogle medlemsstater er beskyttelsen 70 år efter den længstlevendes (enten forfatteren eller komponisten) død, hvorimod beskyttelsen af hvert bidrag i andre medlemsstater bortfalder 70 år efter den bidragende forfatters død. Disse forskelle i længden af beskyttelsestider for et musikstykke fører til problemer med administrationen af ophavsretten til værker med flere ophavsmænd i EU. Det medfører desuden problemer ved distribution af royalties for udnyttelsen i forskellige medlemsstater.

Samtidig med forslaget fremsættelse har Kommissionen offentliggjort en konsekvensanalyse (arbejdsdokument SEC (2008) 2287) af, hvad en række forskellige løsningsforslag vil betyde for henholdsvis de udøvende kunstnere, fonogramproducenterne, radio- og tv-selskaber samt offentlige steder, hvor musik spilles, public domain pladeselskaber, forbrugerne, samt for den kulturelle diversitet, informationssamfundstjenester og internationale aspekter.

Med direktivet foreslås af hensyn til den juridiske sikkerhed endvidere fastsat en række overgangsforanstaltninger, således at der ikke er tvivl om, hvilke regler der finder anvendelse på de kontrakter mellem udøvende kunstnere og fonogramfremstillere, der fortsat er gældende i den forlængede beskyttelsestid.

Forslaget fremsættes med hjemmel i Traktatens artikel 47(2), artikel 55 og 95. Direktivet kan vedtages med kvalificeret flertal efter proceduren for fælles beslutningstagen med Parlamentet (artikel 251).

2. Europa-Parlamentets holdning

I henhold til TEF artikel 251 skal forslaget forelægges Europa-Parlamentet.

Plenarforsamlingen i Europa-Parlamentet stemte den 23. april 2009 for et ændringsforslag om at forlænge beskyttelsestiden for pladeproducenter og udøvende kunstnere på musikområdet fra de nuværende 50 år fra udgangen af det år, hvor fremførelsen eller optagelsen fandt sted, til 70 år.

Plenarforsamlingen stemte endvidere for en række andre ændringsforslag, herunder blandt andet at visse overgangsbestemmelser i stedet gøres til permanente bestemmelser, som derved ikke kun har virkning i en overgangsfase, samt at der laves en effektvurdering af en eventuel forlængelse af beskyttelsestiden på det audiovisuelle område (skuespillere) m.v.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen har beskrevet forslagets forhold til nærhedsprincippet således:

”Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Grunden til, at Fællesskabet har enekompetence er, at den nuværende lovgivning, der er fastsat ved direktiv 2006/116/EF (herefter benævnt "direktivet"), sikrer fuld harmonisering. Direktivet indeholder bestemmelser om både minimums- og maksimumsharmonisering. Det betyder, at medlemsstaterne hverken kan fastsætte kortere eller længere beskyttelsestider end de i direktivet foreskrevne (betragtning nr. 2). Subsidiaritetsprincippet er derfor ikke relevant.”

Formålet med forslaget er at forbedre udøvende kunstners sociale situation, især studiemusikeres, eftersom stadig flere kunstnere lever længere end den nuværende beskyttelsestid for deres ophavsret, som er 50 år. Formålet er desuden at opstille en ensartet måde til beregning af den beskyttelsestid, som gælder et musikstykke med tekst, som flere forfattere har bidraget til.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens betragtninger omkring nærhedsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder er reguleret i §§ 65 og 66 i lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 202 af 27. februar 2010 (ophavsretsloven).

Det følger af ophavsretslovens §§ 65 og 66, at udøvende kunstners og fonogramproducenters ophavsret udløber 50 år regnet fra udgangen af det år, da fremførelsen eller optagelsen fandt sted. Det følger videre af §§ 65 og 66, at hvis en indspilning af fremførelsen eller optagelsen udgives eller offentliggøres, beregnes beskyttelsestiden efter tidspunktet for disse begivenheder. Dansk lovgivning er dermed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12. december 2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (kodificeret udgave).

For så vidt angår forslaget om en harmoniseret beskyttelse af musikværker med tekst, er såvel tekst som musik beskyttet som separate værker i Danmark, jf. ophavsretslo-

vens § 1. Det betyder, at begge dele er beskyttede i henholdsvis komponistens og forfatterens levetid plus 70 år, jf. ophavsretslovens § 63.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i en bred høring til relevante organisationer m.v. med høringsfrist den 4. september 2008.

Høringssvar er modtaget fra følgende:

Det Kgl. Bibliotek (03.09.2008), Biblioteksraplyen (03.09.2008), Danmarks Forskningsbiblioteksforening (03.09.2008), Statsbiblioteket (04.09.2008), Danske Mediers Forum (04.09.2008), Dansk Artist Forbund, Dansk Musiker Forbund, IFPI DANMARK og GRAMEX (Fælles svar) (04.09.2008), IFPI Danmark (04.09.2008), Dansk Artist Forbund (04.09.2008), Dansk Musikforlæggerforening (04.09.2008), Samrådet for Ophavsret (04.09.2008), Danske Jazz, Beat og Folkemusik Autorer (DJBFA) (04.09.2008) og IT-politisk forening (05.09.2008).

Af høringssvarene fremgår, at rettighedshaversiden, altså de udøvende kunstnere og fonogramproducenterne (Dansk Artist Forbund, Dansk Musiker Forbund, IFPI DANMARK og GRAMEX, Dansk Musikforlæggerforening, Samrådet for Ophavsret og DJBFA) finder, at forslaget er vigtigt at gennemføre, og at brugerne af musikken (Det Kgl. Bibliotek, Biblioteksraplyen, Danmarks Forskningsbiblioteksforening, Statsbiblioteket, Danske Mediers Forum og IT-politisk forening) er imod forslaget.

I det følgende gengives kommentarer til de enkelte dele af forslaget.

Forlængelse af beskyttelsestiden

Dansk Artist Forbund, Dansk Musiker Forbund, IFPI DANMARK og GRAMEX støtter forslaget, da de mener, at sondringen mellem henholdsvis værkets ophavsmand og en udøvende kunstner, der fremfører værket, er forældet. Ydermere anføres det, at beskyttelsestiden for populære indspilninger fra sidst i 50'erne og begyndelsen af 60'erne snart vil være udløbet. Endelig anfører de nævnte organisationer, at det er urimeligt, at hundredvis af danske kunstnere med de gældende regler er retsløse, og at det som minimum bør sikres, at de kan bestemme over deres præstationer, så længe de lever.

Dansk Artist Forbund fremhæver, at beskyttelsestiden for udøvende kunstnere og fonogramproducenter bør harmoniseres, så den beregnes efter første udgivelse.

Biblioteksraplyen, Danmarks Forskningsbiblioteksforening og Statsbiblioteket har afgivet enslydende høringssvar, hvori de anfører, at en forlængelse af beskyttelsestiden vil være uheldig, da det vil medføre øgede udgifter for bibliotekerne i almindelighed og for kulturbevaringsinstitutionerne i særdeleshed uden at gavne de udøvende kunstnere og producenter. Dette begrundes med, at kun ganske få musikoptyagelser er efterspurgt mere end 50 år efter udgivelsen. Disse vil have historisk interesse. Det Kgl. Bibliotek udtrykker samme holdning.

Det påpeges endvidere af Biblioteksraplyen, Danmarks Forskningsbiblioteksforening og Statsbiblioteket, at en forlængelse af beskyttelsestiden vil trække problemer omkring forældreløse værker ("orphan works") med sig. Det er ifølge disse interessenter allerede med den nuværende 50-årige beskyttelse nærmest umuligt at lokalisere udøvede kunstnere til ældre musikoptyagelser, og dette vil blive endnu sværere ved en forlængelse til 95 år.

Danske Mediers Forum har ligeledes svært ved at se, hvordan en forlængelse af beskyttelsestiden kommer de udøvende kunstnere til gode og peger på, at det sandsynligvis alene vil være pladeproducenterne og de mest kendte udøvende kunstnere, der får gavn af en udvidelse af beskyttelsestiden, mens den store målgruppe – de mindst kendte udøvende kunstnere – ikke vil få nogen nævneværdig fordel heraf.

Danske Mediers Forum henviser til undersøgelser gennemført i 2004-2006, der viser, at beskyttelsestidens længde ikke har nogen betydning i forhold til en forøgelse af produktionen eller investeringerne. Der henvises endvidere til Gowers' rapport af 6. december 2006, som konkluderer, at en forlængelse af beskyttelsestiden kun vil generere en meget lille økonomisk vækst (max. 2 % af fonogramindustriens indtægter), og i alle tilfælde vil en forøgelse heraf fuldt ud blive modsvaret af højere omkostninger forbundet med håndteringen af en forlængelse.

Danske Mediers Forum finder uagtet fonogramindustriens udfordringer omkring manglende respekt for eksisterende rettigheder ikke, at en yderligere forlængelse af fonogramproducenternes beskyttelse er vejen frem, da dette blot medfører, at de, der bruger musikken på lovlig vis, skal betale mere herfor.

Danske Mediers Forum anfører fsva. sammenligningen med USA, hvor man har 95 års beskyttelse, at beskyttelsesområdet ikke er nær så bredt i USA som i Europa.

Danske Mediers Forum er uenig med Kommissionen i, at forlængelsen af beskyttelsestiden ikke vil medføre forøgende omkostninger for de danske medier, som anvender musikken i de produkter/tjenester, som udbydes til slutbrugerne og anfører, at Kommissionens forudsætninger vedrørende den mængde af beskyttet materiale, som radio- og tv-stationerne kan benytte, ikke er stationær. En vedtagelse af direktivforslaget vil ifølge Danske Mediers Forum føre til, at radio- og tv-stationerne vil blive mødt med krav om øget betaling for brug af musik.

Danske Mediers Forum mener, at en forlængelse af beskyttelsestiden vil få en negativ effekt på konkurrencen og henviser til, at mængden af "public domain" materiale reduceres betydeligt. Dernæst anføres, at markedet i dag domineres af 4 multinationale fonogramproducenter (omkring 80 % af markedet), at disse i vidt omfang allerede har erhvervet samtlige rettigheder fra de udøvende kunstnere, og at en forlængelse som foreslået derfor først og fremmest vil komme disse selskaber til gode. Endelig indskrænkes adgangen til den europæiske musikalske arv.

IT-politisk forening anfører blandt andet, at investeringer i afspilninger afskrives over langt kortere tid end 50 år, og at produktionsomkostningerne ved indspilninger er faldet dramatisk, hvilket burde tilskynde til en kortere beskyttelsesperiode. Foreningen anfører videre, at hvis en investering i pladeproduktion ikke tjener sig ind i løbet af få år, vil den sjældent tjene sig ind.

IT-politisk forening anfører videre, at det forhold, at indspilninger har en værdi, ikke betyder, at de skal være beskyttet, da det offentlige område ikke skal være en gravplads for værdiløse værker. Endvidere påpeger foreningen, at kun få udøvende kunstnere vil tjene penge på over 50 år gamle indspilninger.

IT-politisk forening stiller ligeledes spørgsmål ved, om en forlængelse af beskyttelsestiden vil føre til øgede investeringer i nye talenter og anfører, at kun få udøvende musikere vil tjene penge på over 50 år gamle indspilninger.

Er en forlængelse af beskyttelsestiden det rette middel at tage i brug for at kompensere for de udøvende kunstneres sociale situation?

Danske Mediers Forum finder ikke, at en forlængelse af beskyttelsestiden er det rette middel til at forbedre de udøvende kunstneres mulighed for at påtale krænkelse af deres ideelle rettigheder (droit moral) og finder samtidig, at Kommissionen, hvis den finder behov for dette, bør regulere dette forhold direkte.

Dansk Artist Forbund, Dansk Musiker Forbund, IFPI DANMARK og GRAMEX anfører, at stadig flere musikere og sangere oplever, at beskyttelsen af indspilninger fra tidligt i deres karriere ophører, fordi gennemsnitslevealderen er stigende.

Dansk Artist Forbund påpeger, at kunstnerens indspilninger er den pensionsopsparing, som skal bidrage til livets ophold, når de ikke længere er i stand til at arbejde inden for deres fag.

Dansk Artist Forbund, Dansk Musikforlæggerforening og Samrådet for Ophavsret mener i øvrigt, at en forlængelse af beskyttelsestiden bør gælde retroaktivt og dermed inkludere de fonogrammer, der var løbet ud forud for direktivets implementeringsfrist.

Alternativer til den foreslåede forlængelse af beskyttelsestiden

DJBFA anfører i sit høringssvar en alternativ model for beskyttelsestid, hvorefter der bør indføres en generel beskyttelsestid på 50 år, som dog tidligst kan ophøre og gå over til "public domain" ved de navngivne og identitetsbærende udøvende kunstneres død. Udgangspunktet vil ifølge forslaget være 50 års beskyttelse fra indspilningstidspunktet, dog forlænges denne beskyttelse indtil tidspunktet for kunstnerens død, hvis dette sker senere end 50 år efter indspilningstidspunktet.

Skal forslaget omfatte andre udøvende kunstnere end musikere?

Dansk Artist Forbund anfører, at den i direktivforslaget angivne begrundelse for en forlængelse af beskyttelsestiden i høj grad fokuserer på studiemusikeres vilkår, og at dette med mindst samme styrke gør sig gældende for artister (sangere og bands).

Såvel Dansk Artist Forbund som Samrådet for Ophavsret har påpeget, at forslaget alene lægger op til, at udvidelsen af beskyttelsestiden skal gøre sig gældende for fonogrammer og anfører, at der er samme hensyn at tage til udøvende kunstnere på audiovisuelle optagelser, hvorfor den danske regering bør arbejde for at udvide forslaget til også at omfatte udøvende kunstneres film- og tv-indspilninger.

Danske Mediers Forum anfører, at det virker urimeligt, at en særlig gruppe af udøvende kunstnere, hvis fremførelse optages på et fonogram, skal stilles langt bedre end de øvrige naborettigheder.

Oprettelse af en fond for studiemusikere.

IFPI Danmark støtter 20 % -fonden til studiemusikere m.fl., men anfører, at der er grund til at se nærmere på den konkrete udformning. Bidraget bør reduceres til en procentdel af "net revenues" i stedet for "revenues", da udgifter bør trækkes fra, før der kan fordeles midler til fonden. IFPI mener, at en royalty til musikerne på 20 % af bruttoindtægterne er urealistisk høj.

Indførelsen af en "use it or lose it"- klausul.

Danske Mediers Forum påpeger, at man har svært ved at vurdere de ledsageforanstaltninger, der er foreslået, men finder, at der umiddelbart synes at være megen administration forbundet hermed. Ifølge Danske Mediers Forum må den foreslåede "use-it-or-

lose-it"- klausul medføre, at brugerne skal foretage diverse undersøgelser for at kunne konstatere, om et fonogram ligger i "public domain" eller ej.

IFPI Danmark anfører, at bestemmelsen om kontinuerlig pligt til udnyttelse bør udgå, da dette er et kontraktspørgsmål, og reguleringen går dybt ind i komplekse reguleringer af gensidige forpligtelser og af misligholdelse. IFPI Danmark anfører desuden, at man ikke bør gå videre end en førstegangsudnyttelsespligt, som man kender fra § 54 i den danske ophavsretslov, jf. 2. afsnit i direktivbestemmelsen, og at den foreslåede 1 årsfrist for udnyttelse i den supplerende beskyttelsesperiode er alt for kort i virkelighedens verden, hvorfor den som minimum bør være 3 år med mulighed for fravigelse i en aftale mellem parterne, dvs. svarende til § 54 i den danske ophavsretslov.

En ensartet metode til beregning af beskyttelsesperioden for musikstykker med tekst. Dansk Musikforelæggerforening støtter forslaget, om at musikalske kompositioner med tekst skal være indtil 70 år efter, at den længstlevende af ophavsmændene er afgået ved døden.

6. Andre landes holdning

Medlemslandene er delt i deres holdning til direktivforslaget i sin fulde udstrækning, dvs. at udvide beskyttelsestiden til 95 år.

En række lande har givet udtryk for, at de vil kunne gå med til en kortere forlængelse af beskyttelsestiden, således at den bliver forlænget til 70 år.

Enkelte lande havde ikke på seneste møde i rådsregi, hvor sagen blev drøftet, i april 2010 en endelig position.

Undervejs i forløbet har der været lande, der har ændret deres position i forhold til direktivforslaget. Det gælder både lande, der tidligere har været for forslaget, og lande, der hidtil har været imod.

På sidste møde i rådsregi kunne der ikke konstateres et kvalificeret flertal eller et blokerende mindretal til direktivforslaget som fremsat af Kommissionen med de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer.

7. Foreløbig dansk holdning

Overordnet er regeringens holdning, at ophavsrettigheder og den periode, hvori de kan gøres gældende, bør være fastlagt, så der er en fornuftig balance mellem på den ene side hensynet til de udøvende kunstnere og fonogramproducenter og på den anden side hensynet til brugerne af de beskyttede fremførelser.

Den 27. februar 2009 gav Folketingets Europaudvalg bred tilslutning til et forhandlingsoplæg, med følgende ordlyd:

"... På den baggrund ser den danske regering som sagt ikke et behov for regulering, som foreslået af Kommissionen. Regeringen vil naturligvis deltage konstruktivt i drøftelserne af direktivforslaget og vil i sidste ende kunne støtte et kompromisforslag, idet regeringen dog vil lægge stor vægt på, at beskyttelsestiden ikke forlænges ud over 70 år.

Regeringen vil samtidig arbejde for, at forslaget omfatter udøvende kunstnere og producenter inden for både lyd og audiovisuelle optagelser (det vil sige

musikere og skuespillere), og at der for de øvrige dele af forslaget opnås et så afbalanceret, gennemsigtigt, enkelt og hensigtsmæssigt direktiv som muligt. Det gælder herunder de nærmere regler om oprettelse af en fond for studiemusikere, den såkaldte "use it or lose it klausul" samt spørgsmålet om klare overgangsregler."

Der var opbakning fra samtlige partier i Folketinget - undtagen Enhedslisten - til denne linje i forhold til direktivforslaget.

Der var opbakning fra samtlige partier i Folketinget - undtagen Enhedslisten - til den kritiske linje i forhold til direktivforslaget.

Regeringen finder, at det i lyset af Europa-Parlamentets ændringsforslag og af kulturpolitiske hensyn vil være hensigtsmæssigt at justere regeringens holdning til direktivforslaget.

Europa-Parlamentets ændringsforslag om en forlængelse af beskyttelsestiden til 70 år vil styrke de udøvende kunstneres og pladeselskabers rettigheder. Forslaget vil desuden føre til, at der vil opstå færre tilfælde, hvor nulevende udøvende kunstnere vil opleve, at deres indspilninger og fremførelser kan udnyttes, uden at de skal give samtykke m.v. Samtidig vil de ikke i lige så høj grad opleve at miste indtægter sent i livet, fordi beskyttelsen af deres præstationer er udløbet.

Regeringen finder, at en beskyttelsestid på 70 år, fra den relevante fremførelse eller indspilning har fundet sted, vil være en fornuftig tilgang, da det vil styrke de udøvende kunstneres og pladeselskabers rettigheder. Regeringen ønsker derfor at justere det nuværende forhandlingsmandat, således at Danmark arbejder for en forlængelse af beskyttelsestiden til 70 år fra fremførelses- eller indspilningstidspunktet.

Endvidere ønsker regeringen, at Danmark i de videre forhandlinger arbejder for, at forslaget kommer til at omfatte udøvende kunstnere og producenter inden for både lyd- og audiovisuelle optagelser (musikere og skuespillere), samt for at der for de øvrige dele af forslaget opnås et så afbalanceret, gennemsigtigt, enkelt og hensigtsmæssigt direktiv som muligt, herunder for så vidt angår de nærmere regler om musikværker med tekst, oprettelse af en fond for studiemusikere, den såkaldte "use it or lose it klausul" og spørgsmålet om klare overgangsregler.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Såfremt direktivforslaget med de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer vedtages, skal der foretages en konsekvensændring af de relevante bestemmelser i lov om ophavsret.

Forslaget forventes ikke at få statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

En forlængelse af beskyttelsestiden vil alt andet lige føre til, at kulturinstitutioner, som f.eks. biblioteker, forbrugerne og radio- og tv-stationer, kommer til at betale mere for

musikken. Samtidig må der forventes en stigning i de omkostninger, der er forbundet med identifikation af rettighedshavere m.v. Forslaget vil gavne nulevende udøvende kunstnere og pladeselskabernes økonomi, da en udvidelse af beskyttelsestiden giver rettighedshaverne en længere beskyttelse af deres fremførelser og indspilninger og dermed royalty-indtægter i en længere periode. Det er uafklaret, hvor mange udøvende kunstnere, der vil have gavn af en forlængelse af beskyttelsestiden, da interessen for store dele af den indspillede musik og andre optagelser må antages at falde i takt med, at årene går. For de fonogramproducenter, der har specialiseret sig i at udgive fremførelser efter udløbet af den nuværende 50-års beskyttelsesperiode, vil forslaget have negative konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det er ikke muligt at komme med et konkret bud på, hvilke konsekvenser forslaget vil have for erhvervslivet, da det igen vil afhænge af interessen for at benytte de beskyttede værker, og der foreligger ingen særskilte analyser heraf for det danske marked.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt nærhedsnotat til Folketingets Europaudvalg den 11. august 2008. Grundnotatet er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 26. august 2008. Det supplerende grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 23. oktober 2008. Samlenotatet er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 21. november 2008. Sagen blev forelagt Europaudvalget til orientering på møde den 28. november 2008 forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 1.-2. december 2008. Sagen blev forelagt til forhandlingsmandat den 27. februar 2009. Sagen blev forelagt til orientering på møde den 20. maj 2009 forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 28.-29. maj 2009.